

bud. Når det gælder den efterforskningsmæssige indsats på dette område, kan særligt nævnes Rigspolitiets nationale IT-efterforskningscenter (NITEC), hvor den særlige efterforskningsmæssige ekspertise vedrørende IT-kriminalitet, herunder vedrørende distribution mv. af børnepornografisk materiale på internettet, er samlet.

Den ovenfor nævnte redegørelse for konventionen og gældende dansk ret er i overensstemmelse med den vurdering af konventionens lovgivningsmæssige konsekvenser mv., som fremgår af Justitsministeriets notat herom, der er sendt til Folketingets Retsudvalg den 24. oktober 2007 (Alm. del – bilag 62 (folketingsåret 2007-08, 1. samling)).

4.2. Fremstilling og besiddelse af børnepornografi

4.2.1. Som det fremgår af pkt. 3 ovenfor, indeholder konventionens artikel 20 bestemmelser om kriminalisering af fremstilling, udbud, distribution, besiddelse mv. af børnepornografisk materiale. Efter Justitsministeriets opfattelse må denne bestemmelse anses for opfyldt i dansk ret navnlig ved straffelovens § 230 og § 235 om henholdsvis fremstilling (optagelse), udbredelse og besiddelse af børnepornografisk materiale, jf. herom pkt. 2.2 ovenfor.

Efter konventionens artikel 20, stk. 3, kan staterne i visse nærmere angivne tilfælde tage forbehold i forhold til pligten til at kriminalisere fremstilling og besiddelse af børnepornografisk materiale. Det gælder bl.a. den situation, hvor der er tale om fremstilling og besiddelse af billeder med samtykke fra en person, som har nået den seksuelle lavalder, der er fastsat i national ret, og hvor fremstillingen/bsiddelsen udelukkende er til privat brug.

En tilsvarende forbeholdsadgang findes i Rådets rammeafgørelse af 22. december 2003 om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi (2004/68/RIA), som blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 228 af 2. april 2003. I forbindelse med ratifikationen af EU-rammeafgørelsen tog Danmark et sådant forbehold, og i overensstemmelse hermed omfatter straffelovens § 235, stk. 2, om besiddelse af utugtige fotografier, film mv. af personer under 18 år ikke besiddelse af utugtige billeder af en person, der er fyldt 15 år, hvis den pågældende har givet sit samtykke til besiddelsen, jf. § 235, stk. 3.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør sådanne tilfælde fortsat være undtaget fra det strafbare område, og der bør således i forbindelse med en dansk ratifikation af konventionen i givet fald tages et forhold i medfør af konventionens artikel 20, stk. 3, 2. led. Med hensyn til optagelse af utugtige fotografier, film mv.

af en person, der er fyldt 15 år, med den pågældendes samtykke og til privat brug, bemærkes, at disse som hidtil ikke vil være omfattet af straffelovens § 230, når optagelsen ikke sker med henblik på salg eller anden udbredelse af materialet. I øvrigt vil utugtige optagelser til privat brug kunne være omfattet f.eks. af straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser, hvis den pågældende ikke har givet et gyldigt samtykke til optagelserne, og der vil f.eks. kunne foreligge en overtrædelse af straffelovens § 222, hvis der har været tale om samleje med en person under 15 år. Endvidere må besiddelse af utugtige fotografier mv. til ikke-privat brug anses for omfattet af straffelovens § 235, stk. 1, jf. § 21, om forsøg på udbredelse af børnepornografisk materiale.

4.2.2. Som anført i pkt. 2.2 ovenfor, omhandler straffelovens § 235, stk. 2, den, som besidder eller mod vederlag gør sig bekendt med utugtige fotografier, film mv. af en person under 18 år. Det er som nævnt forudsat, at »besiddelse« efter denne bestemmelse kun foreligger, hvis billedet mv. er lagret (downloadet mv.) af vedkommende, hvorimod f.eks. situationer, hvor internetbrugere kommer ind på særlige områder (hjemmesider) med fri adgang (og ikke mod vederlag) til børnepornografisk materiale, falder uden for bestemmelsen.

Efter konventionens artikel 20, stk. 1, litra f, skal staterne sikre, at det er strafbart forsægtligt ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi at skaffe sig adgang til børnepornografi. Staterne kan dog samtidig forbeholde sig helt eller delvist at undlade at kriminalisere sådanne forhold, jf. artikel 20, stk. 4.

Spørgsmålet om kriminalisering af sådanne tilfælde, hvor internetbrugere (vederlagsfrit) skaffer sig adgang til børnepornografiske hjemmesider gennem internettet, uden at det børnepornografiske materiale lagres, har tidligere været overvejet af Justitsministeriets udvalg om økonomisk kriminalitet og datakriminalitet (Brydensholt-udvalget). Udvalget anfører herom i delbetænkning nr. 1377/1999 om børnepornografi og IT-efterforskning, side 58 f., bl.a., at børnepornografisk materiale på internettet i en række tilfælde ikke vil blive lagret/downloadet, idet den pågældende bruger af internettet blot kan gå ind på særlige områder med børnepornografi (hjemmesider mv.) Udvalget fandt på denne baggrund, at det kunne virke utilstrækkeligt at holde en benyttelsesform, der i vidt omfang har afløst fysisk besiddelse, uden for det kriminaliserede område.

Udvalget pegede samtidig på, at det bevismæssigt ville kunne være vanskeligt at gennemføre sager, hvor selve det at betragte børnepornografi var kriminalise-